

Naši kraji in ljudje

DRAVLJE

NOVA PRALNICA

Pralnica za avtomobile bo avtomobilistom v kratkem na voljo tudi pri bencinski črpalki v Dravljah, kjer bodo opravili tudi razna manjša popravila. Tako združevanje bencinskih črpalk, pralnic avtomobilov ter servisov za manjša popravila je v letu mednarodnega turizma izredno pomembno. Želeli bi, da bi podobne zamisli uresničili pri vseh bencinskih črpalkah od meje do Jadrana.

GAMELJNE

MLADINA IZ GAMELJN PRIČAKUJE VEČJO PODPORO

Mladi v Gameljnah menijo, da je kljub prizadevanju odgovornih za družbeno-prosvetno delo še vedno premalo možnosti za njihovo združevanje, aktivnost in zdravo športno udejstvovanje.

Takole pravijo: „Kulturno-prosvetni dom je zgrajen. Prav mladi smo naredili največ prostovoljnih delovnih ur, toda še do danes nimamo svojega klubskega prostora, kjer bi se lahko zbirali, imeli ples, predavanja, šolo za življenje ali vrtele filme. Za vse to smo mladi v Gameljnah prikrajšani in moramo hoditi v Ljubljano ali Sentvid“.

Pred časom so res dobili kletne prostore, ki naj bi jih spremenili v klub. Toda preden bodo ti prostori zaslužili to ime, je potrebno še precej dela in opreme. Vse to pa je povezano z nemajhnimi finančnimi sredstvi. Mladinci predlagajo, naj bi dobili samo sredstva za material, vsa potrebna dela pa bodo opravili s prostovoljnimi delom. Priporočili so tudi, da so seznanjeni s finančnimi težavami, v katerih so njihove družbene in politične organizacije, toda kljub temu bi se po njihovem mnenju dalo kaj narediti.

MEDVODE

OBČNI ZBOR

Planinsko društvo Medvode je imelo v sredo, 22. marca 1967 svoj letni občni zbor.

V lanskem letu je društvo organiziralo več izletov za mladino in starejše v razne kraje v Sloveniji, poleg tega je alpinistična sekcija opravila veliko vzponov v Kamniških in Julijskih alpah. V letošnjem letu bodo poleg rednih izletov organizirali tudi alpinistično šolo na Turnu pod Šmarno goro ter markirali nekatere poti v Dolomitih. Društvo bo tudi izvedlo nekaj del pri svojih planinskih postojankah na Golem brdu in v Tamarju.

DOBER OBISK

Medvoška knjižnica je v zadnjem času zelo obiskana, saj so jo pred kratkim preuredili ter nabavili precej novih in zanimivih knjig. Po knjigah segajo najbolj učenci osnovnih šol in starejši ljudje.

MUZEJ V GORIČANAH

Goričanski muzej izvenevropskih kultur si je od ustanovitve do danes ogledalo že več kot 12.000 obiskovalcev. V Goričanih so bile predvsem šolske ekskurzije iz raznih krajev Slovenije ter tudi iz Dalmacije in hrvaškega Zagorja. V zadnjem času se je povečalo tudi število tujih obiskovalcev, med katerimi prevladujejo Avstrijci, Italijani in Nemci. Muzej v Goričanih bo v letošnjem letu uredil za obiskovalce še nekaj novih oddelkov.

ŠERCERJEVO

LITERARNI VEČER KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠERCERJEVO

V mesecu marcu je bil v okviru krajevne skupnosti Šercerjevo v dvorani SZDL v Spodnji Šiški literarni večer. Na njem so brali Anton Ingolič, Vida Brest, Mila Kačičeva, Mimi Malensek in Vladoša Simčič. Nedvomno si tudi občani na drugih območjih žele takih in podobnih prireditve.

ŠIŠKA

NAJSTAREJŠI ŠIŠKAR UMRL

Prve dni meseca marca je umrl Jože Omota, in sicer tri tedne pred svojim 102 rojstnim dnevom.

O njegovi življenjski poti smo pisali pred letom dni, ob njegovem 101. rojstnem dnevu. Kot dvajsetletni fant je prišel iz moravske okolice ter se kot fizični delavec zaposlil v Ljubljani. Leta 1935 je bil upokojen kot hišnik in sluga na dekliškem liceju.

Omota je bil najstarejši Ljubljančan. Mnogi se ga spominjajo kot vedrega in dobrušnega človeka.

VIŽMARJE

MLADINSKI KLUB V VIŽMARJIH

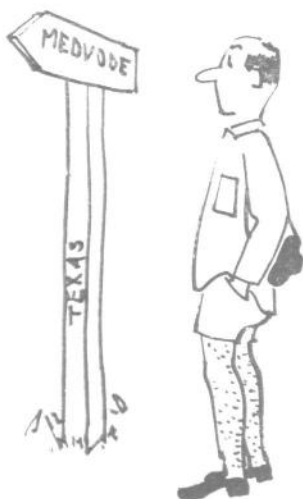
Tudi v Vižmarjih so mladinci dolgo pogrešali prostore za shajanje in organizirano preživljanje prostega časa. Pred kratkim so zato ustanovili pripravljalni odbor za mladinski klub, ki je že pripravil osnutek programa dela in ustanovno konferenco, ki je bila 26. marca. Mladinci so dobili sobo v prostorih Prehrane v Vižmarjih. Za začetek bodo prirejali kulturne prireditve, ples in športna tekmovanja.

MEDVODE V TURISTIČNEM LETU

smo spremljali nekega zahodnega turista, ki se je ustavil v Medvodah in tu doživel kopicco presenečenj.

Že na severnem koncu Medvoda ga je pozdravila na pol podrta avtobusna postaja in tabla „Medvode“, na katero je nekdo pripisal „Texas“. Ker je v bližini gostilna, se je naš turist v njej ustavil in nekaj malega popil. Lokal je zapustil z občutkom, da je postrežba solidna in da so prostori lepo urejeni. Začetek je bil torej dokaj dober. Kaj pa konec?

Ko je prišel v sam center Medvoda (v samopostrežni trgovini ni bil, ker pač ni vedel, da sploh je), si je ustvaril popolnoma drugačno sliko, kot jo je imel v začetku. Želel si je kupiti časopis — ne našega, pač pa takega, ki bi ga znal prebrati — ampak trafika zapirajo ob dvanajstih in jo ponovno odprejo ob pol dveh. Tudi na pošti, kamor se je odpravil po neuspelem nakupovanju časopisa, se mu ni godilo nič bolje. Pošta je

Medvode so lep in miren kraj, ni kaj reči. Imamo edinstven muzej kitajske umetnosti. Zbiljsko jezero s čolnarno, kopališče v Goričanih in še druge turistične znamenitosti, za katere pa žal vedo le domačini.

Zakaj?

Turistični društvi Medvode-Zbilje in Smlednik sta letošnjo zimo prespali, ne da bi kaj storili za izboljšanje stanja, kakršno je. Medvoški turistični delavci niso pripravljeni na sezono, ki je že pred vrati. Ob gorenjski magistrski ni reklamnih panojev, ki bi turistom kazali pot k turističnim točkam. Res imamo dve reklamni deski, ki vabita v goričanski grad in v gostilno „Pri kolodvoru“, vendar sta tako neznatni, da ju vsakdo prezre.

Kaj turistu v Medvodah lahko nudimo? Da bi to izvedeli, smo se odločili za nenavadno akcijo: v domišljiji

bila zaprta. Popoldne jo odprejo šele ob petih.

Ker je imel naš turist tako tako časa na pretek, se je odločil, da bo pogledal v gostilno „Pri kolodvoru“.

„PRI KOLODVORU“ KAR PO DOMAČE

Zunanost tega lokala ni preveč vabljiva, notranost pa tudi ni nič boljša. Ko je turist stopil v gostilno, v njej ni bilo veliko gostov. Kljub temu je moral čakati na postrežbo precej časa, še več časa pa je porabil za razlago, kaj bi rad pil, saj natakara ne zna nobenega tujega jezika. Končno sta se sporazumela in postregli so mu — v okrušenem kozarcu, kar je za leto turizma več kot pohvalno. Tudi nadlegovanje „vinskih bratcev“ in hrup iz sosednje sobe sta prispevala svoje k ugodnemu počutju našega turista.

Medtem so odprli trafiko. V upanju, da bo končno le prišel do svojega časopisa, se je tuji gost odpravil do kioska in povedal svojo željo. Trafikantka ga je debelo pogledala in pri tem je tudi ostalo: časopisa ni dobil, ker takih stvari pri nas v Medvodah nimamo. Prav tako nimamo menjalnice, v trgovinah pa deviz ne zamenjujejo, tako da z njimi ni mogoče ničesar kupiti.

AVTOBUSNI REBUS

Iz dolgega časa se je naš turist popoldne na avtobusni postaji zabaval z voznim redom, ki je tako dobro sestavljen, da za vsakogar predstavlja nerešljiv rebus.

Dan se je začel počasi nagibati proti večeru. Utrujen od napornega dne se je tujec odpravil proti motelu, kjer je prespal. Kako se mu je tam godilo, je že druga zgodba, ki se nas Medvodčanov nič ne tiče, saj Medno ni več v Medvodah.

Anton KOPITAR

ZDRUŽEVANJE SREDSTEV

(Nadaljevanje s 1. strani)

S takimi oblikami sodelovanja smo delno uspeli izboljšati materialni položaj družbenih služb in pripomogli k boljši ali hitrejši ureditvi raznih komunalnih problemov. Te politike občinske skupščine ne moremo označiti kot vmešavanje v notranje zadeve delovnih organizacij ali prisiljevanje k nekim rešitvam, ki ne bi bile v direktnem interesu gospodarstva, čeprav je bilo na ta račun že več pripomb in očitkov. Menim, da se prav po tej poti realizira ustavno načelo uresničevanja pravic in dolžnosti občine ob udeležbi in sodelovanju z organi družbenega samoupravljanja v občini. Ti organi pa so skupščina, njeni sveti, krajevne skupnosti in seveda samoupravni mehanizem v drugih

delovnih organizacijah in samoupravni organi v proizvodnih delovnih organizacijah.

Aktivnost občinske skupščine v tej smeri pospešujejo pogoji, v katerih se nahajamo. Lastna sredstva občinske skupščine namreč ne zadostujejo za to, da bi reševala probleme na vseh področjih. Zato bo še vedno ostala vrsta problemov nerešenih. Ločiti moramo dejanske možnosti od želja in možno dinamiko reševanja teh želja od zahtevane. Skupščina skrbi za demokratično pot in reševanje posameznih problemov in zagotavlja samoupravo pri skladih, ki se dokončno odločajo o tem, kaj bodo financirali in po kakšnem vrstnem redu. Nadalje daje skupščina vsem sofinancerjem na vpogled podatke o tem, kako se trošijo vsa sred-

stva in kakšni rezultati so bili doseženi s sredstvi, ki so jih vlagale gospodarske organizacije. Prav tako skupščina tudi vse občane seznaja z rezultati, oziroma s potrošnjo sredstev, ki so bila zbrana s krajevnim samopriskom.

Tudi v bodoče se bomo morali potruditi, da bomo dvignili aktivnost skupščine na tak nivo, da bomo probleme obravnavali čim bolj javno, kar najbolj kritično, s težo argumentov in protiargumentov, demokratično. Tako bomo ustvarili politično razpoloženje, v katerem bodo delavci v kolektivih skupno z ostalimi občani resnično sprejeli to kot svojo obveznost. Zlasti pa mora biti jasno delovnim kolektivom, da v mnogočem zavisi uspešno gospodarjenje od okolja, v katerem so njihove tovarne.

Mirko DAMJAN